

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: OT/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516010009
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8516010009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. februára 2016 sudkyňou pre prípravné konanie Mgr. Dankou Majdákovou v trestnej veci proti obžalovanému P. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. takto

rozhodol:

Obžalovaný
P. B., nar. XX.XX.XXXX v G., bytom
Z. H., živnostník, t.č. ÚVV Prešov

je v i n n ý , že

dňa 14.01.2016 okolo 16.00 hod. v predajni OD Kaufland na Popradskej ulici 1777/71 v Starej Ľubovni v oddelení elektro odcudzil skrutkovač so súpravou bitov v hodnote 8,99 € a holiaci strojček Remington F3800 v hodnote 24,99 € tak, že tieto veci si dal pod bundu a následne prešiel cez pokladňu bez zaplatenia, kde bol kontrolovaný príslušníkmi SBS a veci dobrovoľne vydal, čím vyššie uvedenej firme spôsobil škodu v sume 33,98 € a skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 17.08.2015 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta na mieste (číslo A0497669) vo výške 15,- € , ktorú neuhradil a ďalej bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 7T/111/2015 zo dňa 16.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2014, za prečiny podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, § 194 ods. 1 Tr. zák., za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Z a č o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 12 /dvanásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Starej Ľubovni doručil súdu dňa 15.1.2016 pod sp. zn. Pv 17/18/7710-9 obžalobu na obvineného P. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydala sudkyňa pre prípravné konanie tunajšieho súdu dňa 15.1.2016 pod č.k. OT/1/2016-91 trestný rozkaz , ktorým obvineného uznala vinným v zmysle obžaloby a uložila mu trest. Proti trestnému rozkazu čo do výroku o treste podal obvinený včas odpor.

Na hlavnom pojednávaní dňa 15.2.2016 pred začatím dokazovania obžalovaný po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm.b) Tr. por. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Keďže súd prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že spáchal skutok mal nepochybné preukázané, že obžalovaný P. B. skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku spácha a o jeho vine nemal najmenej pochybnosti.

Súd vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a to výsluchom obžalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, t.j. charakteristikou, odpisom registra trestov, rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 7T/111/2013, uznesením Krajského súdu Prešov č.k. 10To/30/2014-233 , výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, Blokom na pokutu z 17.8.2015 a na základe toho ustálil skutkový stav uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Konanie obžalovaného z hľadiska právnej kvalifikácie naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Objektom trestného činu krádeže je vlastníctvo veci, držba veci, ale aj faktická dispozícia vecou. Predmetom trestného činu krádeže je cudzia vec, ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii. Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatelovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii.

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odníme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak si tak vytvorí možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami.

Po subjektívnej stránke je trestné činy spáchaný formou úmyslu podľa § 15 Tr. zák.

Závažnosť tohto protiprávneho konania obžalovaného spočíva v tom že svojím konaním sa na úkor iného chcel obohatiť, a zmocniť sa cudzej veci, ktorá nie je jeho vlastníctvom, pričom porušil záujem štátu na ochrane súkromného vlastníctva.

Závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na okolnosti prípadu súd hodnotí ako vyšší než nepatrný.

Obžalovaný podľa svojho vyjadrenia po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pracoval na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva s príjmom okolo 700 eur. Je rozvedený. K trvalému bydlisku je prihlásený v Meste Stará Ľubov, ktoré ho hodnotí všeobecne.

Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienenčne prepustený dňa 14.5.2015 Okresným súdom Košice 1 pod sp. zn. 5Pp 22/45 so skúšobnou dobou 5 rokov.

Po prepustení z výkonu trestu sa už dňa 17.8.2015 (po troch mesiacoch) dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. (krádeže tovaru).

Podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ deväťkrát právoplatne odsúdený, naposledy Okresným súdom v Starej Ľubovni dňa 16.12.2013 pod sp. zn. 7T/111/2013 pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. Zák. za čo mu v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 10To 30/2014-233 zo dňa 15.10.2014

.bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienenčne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu okrem iného vyplýva, že obžalovanému pri správnom zistení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal okresný súd uložiť trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby t.j. 16 mesiacov až 3 roky. Pre nedostatok odvolania prokurátora odvolací súd túto chybu na podklade odvolania obžalovaného nemohol odstrániť.

Teda z uvedeného vyplýva, že obžalovanému mal byť uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák je trestaný trestom odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3, 4 Tr. zák. prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Účelom trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po vyhodnotení poľahčujúcich okolností súd ako poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného zistil okolnosť upravenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. t.j., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Súd ako poľahčujúcu okolnosť nehodnotil okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. t.j., napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko obžalovaný bol zadržaný príslušníkom SBS poškodeného bezprostredne po spáchaní skutku a to že pod ťarchou dôkazov dobrovoľne vydal odcudzený tovar, podľa názoru súdu nemožno hodnotiť ako napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému vyžaduje aby obžalovaný aktívne v priebehu trestného konania napomáhal príslušným orgánom, najmä tým, že podrobne objasní svoju trestnú činnosť, resp. trestnú činnosť ďalších osôb.

Po vyhodnotení priťažujúcich okolností súd priťažujúco hodnotil skutočnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin niekoľkokrát (doposiaľ 9 krát) odsúdený § 37 písm. m/ Tr. zák.

.

Z uvedeného dôvodu v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., keďže u obžalovaného súd zistil remízu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri určení výšky trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby.

Pokiaľ ide o hodnotenie osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy vzhľadom na skutočnosť, že už bol deväť krát súdne trestaný, na základe uvedeného možno konštatovať, že aj keď na obžalovaného už bolo pôsobené nielen hrozbou trestu odňatia slobody, ale aj výkonom trestu odňatia slobody, tak toto

nemalo na neho žiadny výchovný vplyv, od páchania ďalšej trestnej činnosti ho neodradilo, ale naopak, trestnej činnosti sa dopustil aj v čase podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

V kontexte doterajšieho života, súd neuveril tvrdeniam obžalovaného uvádzaným na hlavnom pojednávaní, že sa zmení a ak mu bude uložený najmiernejší trest (sám navrhol 6 mesiacov) polepší sa a už nebude páchať trestnú činnosť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a to na spôsob spáchania trestného činu jeho následok, zavinenie, vyhodnotiac jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosti, na osobu obžalovaného, na jeho doterajší život, skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopúšťa opakovanie v danom prípade 7 mesiacov po podmienenom prepustení z výkonu trestu, po zhodnotení všetkých uvedených okolností súd vychádzajúc zo základnej trestnej sadzby uložil obžalovanému trest odňatia slobody nad dolnou hranicou trestnej sadzby, čiže uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne.

Keďže obžalovaný bol v roku 2015 vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin vzhľadom na ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd takto uložený trest považuje za primeraný, ale i nevyhnutné k individuálnej prevýchove obžalovaného ale i generálnej prevencii vo vzťahu k ostatným páchatelom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku bolo jeho vyhlásenie. Odvolanie má odkladný účinok.